

Koltuk Yarışı

– berberce · 20 Eylül 2024

Uzun süredir düşünüp de yazmaya bir türlü fırsat bulamadığım hikayeydi bu koltuk yarışı,her gün,aynı yerde,aynı saatte,yediden yetmişe...Sahip olma duygusu... Hırsın ve gafletin vücut bulmuş hali...Kimileri için ölüm-kalım meselesi...Herkesin içerisinde az ya da çok seçme ve seçilme güdüsü mutlaka vardır. Seçme ve seçilme deyince hemen aklınıza siyasi partiler,milletvekilleri ve yerel seçimler gelmesin; insan koltuğunu da seçiyor kimisi ön koltuğa oturmayı adet edinmişken kimisi cam kenarına oturmamakta kimisi de karşı cinsleriyle oturmamakta ısrar etmektedir. Her insanın tutumu farklıdır,kim,kiminle,nereye oturacağını kendisi karar verecektir.Halk otobüslerinde de durum böyledir ancak toplumun olduğu her yerde özgürlüklere sınır çizilmesi gerekir.

Sabahleyin işe bir ton sopa yemiş gibi bacağını,belini,kafasını tutup"ölüyorum,gidiyorum"diyerek gelenler,mesai bitimine on dakika kala,işık hızıyla hareket ederler ne romatizmaları kalır ne fıtıkları ne kireçlenmeleri ne de migrenleri.İşe gelirken hasta,mesai bitince taburcu...İşe gelirken her yerini ağrılar basar,mesai bitince fil dişi gibi sapasağlam olur.İşe yeni yürümeye başlayan bebekler gibi nazlı nazlı gelenler,mesai bitince komutan edasıyla dik ve sağlam adımlarla giderler.İşe uykusuz,sersem sersem gelenler, mesai bitiminde yeni gelin gibi gururlana gururlana giderler.Sizin anlayacağınız işe gelirken ve işten çıkarken yılanın deri değiştirdiği gibi insanlar huy değiştirir.

Geçtiğimiz ay,hangi gün olduğunu hatırlamıyorum,gündüz vardiyasından çıktık,servisin gelmesini bekliyoruz iş yerinin önündeki palmiya ağaçlarının gölgesinde,kavurucu sıcakların pik yaptığı günlerdeyiz.Hiç değişmez saat 16.15'i gösterdiğinde koltuk yarışı başlar öncelikle ön koltukları kapabilmek için izdiham yaşanır ve de oranın adayları hep aynı kişiler olur her nedense. Sanki ön koltuklar başka yere gidiyor,arka koltuktakiler başka yere,ön koltukta oturanlar sanki on dakika erken varıyor...

Servis geldi fakat yer bulamadığı için başka noktaya park edince yarış daha da kızıştı,böbreklerinin ve dizlerinin ağrılarından yakınan,emeklisini bekleyen, adını "muhtar" koyduğumuz teyzeye baktım ki yangından mal kaçırır gibi,koşa koşa,sıranın en önünde ilerliyor.Sadece kendisine koltuk kapmayacak,çantasını yanındaki koltuğa bırakacak ki oraya da kankisi oturacak,bir taşla iki kuş vurmuş olacak yani.

Muhtar,sana azalarınla beraber hayırlı istişareler diliyorum.